

Alle har ret til udtale sig om en rig natur

NATURFREDNING: Jørgen Kristiansens indlæg (5.4.) tangerer vrøvl. Under titlen "Det tangerer magtmisbrug" fremfører Jørgen Kristiansen sin egen fortolkning af Danmarks Naturfredningsforenings (DN) vedtægter, som han gengiver både manipulerende og selektivt.

Jørgen Jørgensen
Formand Danmarks Naturfredningsforening Hjørring
Fresiavej 17, 9800 Hjørring
hjoerring@dn.dk

Ytringsfriheden har simpelthen for trange kår, når DN's demokratiske ret til at fremføre synspunkter betegnes som "tangerende magtmisbrug". Det er en ringe debatkultur, der må have til hensigt at kvæle synspunkter, der står i modstrid til egne. Man kan ikke misbruge en magt, man ikke har. I så fald hvilken, må vi spørge? Den eneste magt, DN måtte råde over, er argumentets magt. Og at naturbevarelsessagen er vigtig for et bredt flertal i Danmark viser medlemstallet på 130.000 medlemmer for hvem det er essentielt, at naturen har en stemme, når skiftende politiske vinde træffer kortsigtede beslutninger i enkeltmands interesser. Retten til at rejse fredninger blev givet DN i 1937 netop for, at DN som forening med fokus på naturens interesser - ikke økonomiske eller politiske - kunne stille forslag til at frede værdifuld natur for almenvellet. DN har netop ikke retten til at frede, men alene retten til at foreslå fredninger. Afgørelsen ligger hos myndighederne, Fredningsnævnet og Miljø- og Fødevareklagenævnet og vurderes af dommere. I sidste instans kan enhver enkeltperson eller virksomhed, som er berørt af en fredning få prøvet afgørelsen ved Landsretten. Vi lever i en verden i dag, hvor enkeltpersoners interesser ofte lader til at overskygge fællesskabets interesser. Det gør os fattige på sigt, når vores ensidige fokus på her-og-nu-løsninger blander vores overordnede perspektiv på, hvorfor vi skal bevare vores vilde og utæmmede kyster overalt, hvor det er muligt, og vi i stedet accepterer hård kystsikring og byggeri langs kysterne i Danmark. Det er et pinligt lavt format af et land som Danmark, der er kendt i hele verden for sine frie og vilde kyster - og netop besøges af tusindvis af turister af samme årsag. DN vil selvfølgelig aldrig modsætte sig hård kystsikring dér, hvor væsentlige samfundsøkonomiske fællesskabsinteresser er på spil: det gælder bysamfund, som f.eks. Lønstrup by. Eller vigtige infrastrukturanlæg som større veje, jernbaner eller erhvervshavne. Må det her stiltfærdigt være tilladt at pege på, at både den daværende Lønstrup Turistforening ved Kirsten Færch og den lokale afdeling af DN i Hjørring advarede imod udstykning af sommerhusgrunde syd for Lønstrup dengang i 1970'erne. Advarslen havde fokus på de landskabelige interesser i et frit udsyn til det store landskab og kirken, og fordi man allerede dengang kunne forudsige, at der ville komme ønsker om kystsikring på strækningen ad åre. Grundlæggende handler debatten om forskellige natursyn - om respekten for naturen i naturens favør. Der er en grund til, at Natura 2000-områder er udpeget af EU som særlig natur, der skal beskyttes. Det kan ikke bare "justeres" af embedsmændene. Det skal godkendes af kommissionen, og heldigvis for det. I øvrigt er Danmark blandt de lande i Europa, hvor der er mindst udpeget natur på landjorden, hvor over 60 pct. af arealet bruges til intensivt landbrug. Uanset hvilken afgørelse fra EU, som måtte komme på miljøministerens ansøgning om at sløjfe Natura 2000-beskyttelsen ud for sommerhusområdet, så vil det være

en stærk forringelse af de naturgivne forhold omkring Lønstrup Klint, som har hersket i tusinder af år, hvis der etableres en fast kystsikring her. Det er fordi, der engang er tænkt et hensyn ind i naturbeskyttelsen – et hensyn som vi skyder os selv i foden ved at se bort fra. Vi gør os fattige som nation, hvis vi ikke har råd til at sætte de fælles naturværdier højest.